

הקדמה מסידור הארוך

ברכת הלבנה היא בזו"ן דכללות החרש ולכן אחר שבעת ימים שכבר עברו כחב"ד חג"ת דכללות הז"א דאותו חדש דפרצוף הפנימי ושם מתחיל בנין הנוק' מאחורי הת"ת צריך לקדשה כדי להמשיך המוחין לחו"ב דכללות הנוק' והם השני כחות שצריך לכוין כ"ח דע"ב וכ"ח דכ"ג אחד בתחלה והוא כ"ח דס"ג ואחר בסוף הברכה והוא כ"ח דע"ב ובכונת הברכה בעצמה נמשכו כל כללות המוחין לזו"ן כנודע בסדר כונת הברכה אלא שהכונות האלו הם בזו"ן דכללות כל אותו החדש

ונודע כי כל בי"ע הם נקראים רגלי הנוק' ולכן צריך להמשיך ממוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין לבי"ע, מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דנשמה לשלשה כלים חיצוני ואמצעי ופנימי דזו"ן דבי"ע דכריאה והו אשר במאטרו ברא שחקים, ומכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דרוח לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דיצירה והו וברוח פיו כל צבאם ומכלים חיצוניים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין והנרנח"י דנפש לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דעשיה והו חק וזמן נתן להם ע"ב מהארוך

אין לקדשה עד שיעברו עליה שבעה ימים שלמים מעת המולד שהם כנגד כחב"ד חג"ת עד שתגיע הארת השפע דכחב"ד חג"ת דז"א לכהר דנוקבא שבנגד תפארת דז"א

כן הוא בסידור הרש"ש ידוע שבזה נחלקו רוא"ה שהר"י ס"ל שאין מברכין ברה"ל עד שיעברו ג' ימים והביאו הבית יובב או"ח ס"י תכ"ו והב"ח הסכים לזה וכ' שכן נהגו הקדמונים לקדשה בטו"ש לאחר ג' ימים וכן הסכים הפר"ח וכ' שכן נהגו יעו"ש ועיין בלבוש ומש"ז מ"ש בזה ועיין בחיים שאל ח"א דצ"ד רע"א ובספר הברכיים לההיד"א ז"ל ונודע פסק מרן דאין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים והוא מדברי הר"י גיקאטיליא שהובא בב"י אך לא נתבאר אי בעינן ז' שלמים או לא אמנם זה

יובן משורש דברי הר"י גיקאטיליא שהביאו הרב בית דוד ח"א סי'
 ק"יב וז"ל **שאלת** מה שנהגו בקצת מקומות לברך על הלבנה אחר
 שעברו עליה ג' ימים או יותר קודם שיעברו עליה ז' ימים, **תשובה**
 בודאי טועים הם והפסקנים שהורו להם כך הלכו חושך ולא אור כי
 הלבנה היא סוד דוד מלך ישראל חי וקיים וה"ס בת שבע ואין
 הברכה שורה עליה עד שיעברו עליה ז' ימים בסוד הכלה שאין
 פוחתין לה מז"ב ולפי"ז אין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים
 ועד בכלל ובליל שמנה מברכין ומה שאמרו שמברכין במז"ש אין
 כונתם בין עברו ז' או לא ח"ו אלא אחר שעברו ז' עליה מצוה
 מן הטובחר לברך ולא לעכבה ולמה במז"ש להורות שהוא סוד
 הוי שבת ע"כ מ"כ ע"ש מהר"י גיקאטיליא, וזה לאפוקי מכנה"ג
 שכי דאע"ג דמלישנא דגמרא [עיין חיים שאל דצ"ד] משמע עד
 שיעברו עליה ז' ימים שלמים מ"מ אם ליל מז"ש הוא ז' מברך
 דזה אינו עכ"ד הבי"ד, **ומזה** מבואר שדעת מרן ז' שלמים בעינן
 בכל גוונא כיון דעיקר דין מרן הוא מהר"י גיקאטיליא ועיין להגאון
 מהריט"א, בשלמי חגיגה דרל"ב אות ט"ו שכי דפסק מרן בקצר
 בדעת הר"יג וכן דעת האר"י ז"ל מדברי הזהר וכ"כ בשכנה"ג שכן
 המנהג בינינו יעו"ש, **ואף** דבפרק היו בודקים, משמע דקודם ז'
 מברכין וכמו שהקשה מזה הפר"ח על מרן שאיך פסק כהר"יג
 שהוא נגד הש"ס כיעו"ש, מ"מ עיין בב"י או"ח סי' קמ"א בענין
 קריאת העולה בס"ת שכי מאחר שלא נזכר זה בתלמוד בהדיא לא
 שבקינן דברי הזהר מפני דברי הפוסקים ע"כ, וכ"כ בב"י סס"י ל"א
 ועיין משאח בנימין סי' ס"ב, וא"כ בנ"ד אפשר דנהרדעי פליגי
 בהרתו, ומ"מ לא נחתו להכי אלא לגבול הזמן ועוד שהרדב"ז כתב
 שאם הקבלה חולקת עם הש"ס והוא חומרא אני נוהג כהמקובלים
 והביאו הש"צ שם וכי דה"נ אין לברך עד שיעברו ז' ימים שלימים
 וכ"כ הרב חסד לאלפים אות ג' שאין לקדשה עד שיעברו ז' ימים
 שלמים מע"ל דוקא ואין להקדים אף במז"ש ע"כ וכ"כ החיד"א
 במז"ב סי' ז' אות קפ"ב והר"ח בס' בן איש חי פ' ויקרא אות
 כ"ג יעו"ש, **הזי הו"ת** בס' מגיד מישרים על שיר השירים
 [דמ"ז ע"ג] שהמגיד אמר למרן ז"ל דאין מברכין עד שיעבור ז'

ימים לפי שכחות החיצונים מתדבקין בכ"י חתאה בהתמרשותה ולכן צריך לעבור עליה ז' ימים רמז לז' ימי בראשית ועיי"ב הם נפרדים ממנה וכו' ואם היו מברכין ברה"ל קודם ז' ימים שעדין כחות החיצונים דבקים בה לא היה בנו כח להפרידם ונמצא שהיינו מיחדים אותה עם הספירות עליונות בעוד החיצונים דבקים בה והיינו מערבין קודש בחול עכר"ק

ובזמן יחרד לב כל חכם להזהר בזה לבל יכנס ח"ו בחשש הנז' ועיין בפתח עינים דע"ו סע"ב שכ' דהמנהג בק"ק בית אל כן ואין לשנות וכן בזמנינו ב"ה נתפשט בן בכמה ק"ק ספרד הע"י שבירושת"ו שאין מברכין הלבנה עד שיעברו ז' ימים שלמים והיע"א ובמע"מו של דבר לכאורה י"ל דמטעם שחנין האלה הנז' סגו בשישה ימים ושליש דהנוק' מתחיל כתרר מחזה דז"א ז"היא סיום ש"א דת"ת ואפ"ל שהבונה עד שיגיה כל אור הת"ת עד כ"י כתרר ימן הירין היר"א יר"ת יצ"ו יצ"ו הרה"ג זיהר"א ענתכו יצ"ו הירין שש"ע דה"ה דז"א נחשב לת"ת שלם ונצדק כנגדו יום א' עכר"ק ונלע"ד בזה מדברי הרב בשהכ"ו דע"א סע"א בקידוש שבת שכ' מכתר דז"א עד החזה מקום עמידתה יש ז"ס והם כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת הרי הם ז"ס וכ"א כלולה מעשר הם ע' כמנין יין ע"ב מתבאר מזה שאף ש"ע דת"ת נחשב לעשר כשיעור ספירה שלומה ועי"ו יעלו בגי' יין ואי"ב דכוותה הבא שכנגדם צריך ז' ימים שלמים דש"ע דת"ת נחשב בשלימות וצריך לו יום שלם והיע"א

הקדמה בענין עליית העולמות

המעיון יראה החילוף שנמצא בין כדר כונת עליית כו"ע בדילוגים לבין מ"ש בפ"ש יחיד אן שבסדר לשם יחוד בדילוגים הראשונים כתוב עליית אבי"ע דעשיה ביצירה אכל בסידור כתוב

כתוב עליית בי"ע דעשיה דוקא ב] בלשם יחוד כתוב להעלות
יעקו"ר דעשיה מנהי"י לחג"ת אבל בסידור כתוב להעלות יעקו"ר
דאצי" דעשיה דו"ן דאצי" ליעקו"ר דאצי" דיצירה דו"ן דאצי" ג]
בלשם יחוד כתוב דז"א דאצי" ובסידור כתוב דו"ן דאצי" אך בזה אין
הפרש דו"ן נקראו בערך הכולל ז"א כידוע

איכ"ן השתא הני הרי סדרי סתרי אהדדי ולנו לדעת איזה דרך
ישכון אור הנה מודע לבינה שנסידור הארוך מסודר
בדילוגים בפנים כמ"ש בלשם יחוד ממש ולא יש שום חילוף
והמעין בדברי הרב יראה שפשטן נוטין כמ"ש בסידור הארוך
ובלשם יחוד שכ"כ בסבוא שערים [דקנ"ז ע"א] בד"ה שאנו מרקדים
והענין הוא כי מדלגת נהי"י ועולה כחג"ת ואלו עצמם הם הג'
דילוגים של ברכת הלבנה לחברה עם בעלה עכר"ק וכ"כ בפע"ח
[שער י"ט פ"ג] בדרוש הלבנה למהר"א הלוי בד"ה להרח"ו ז"ל
וכ"כ בשער מאפרי רז"ל בדרוש פסיעותיו של אברהם אע"ה [ד"ד
סע"א ובהנד"מ דף יו"ד סע"ב] יעו"ש

ומבואר מזה שהנוקי' שהיא יעקו"ר שכנהי"י [כמ"ש בע"ח שכ"ז
פ"ב] עליותה היא מנהי"י לחג"ת לאותו עולם עצמו
ולא מעולם לעולם וזה עולה כסידור הארוך ולא כבקצר שעולים
יעקו"ר דעשיה ליעקו"ר דיצירה וכו' עוד הובא בפע"ח שם בתיבת
ברוך וכו' ומדלג ג"פ להעלות עולמות בי"ע לאצילות ע"כ, ומה
מבואר ג"כ שעולים אבי"ע דבי"ע כמ"ש בארוך ולא כבקצר
שעולים בי"ע דבי"ע ומה י"ל שיכוין כמ"ש בסידור הארוך ובלשם
יחוד וכן נוטה דעת הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו מטעם שכן מתבאר
מפשט דברי הרב ולכן מסודר כן בארוך עכר"ק

איברא דמור' הרה"ג שד"ה יצ"ו דעתו נוטה לכיון כמ"ש בקצר
וכ"כ אצלו בסידור כ"י הרנ"ה ולה"ה וכיון שכן סידר
נראה דהכי ס"ל אבל סדר הלשם יחוד צ"ל כפי מ"ש בפנים ולא
כסדר שבידינו עכר"ק, ואני הדל בחפשי ע"ז לראות איזה סדר
מיוחס להרש"ש ולה"ה ראיתי בזה להרב תורת חכם [ד"ז ע"ב]
וז"ל אבוא להבין דברי מו"ה ז"ל שכ"י בדילוגים דברכת הלבנה

ו"ל דילוג אי כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן
 דבי"ע דיצירה והח"ן דיעקור דאצי' דעשיה דזו"ן דאצי' להלביש
 חח"ן דיעקור דאצי' דיצירה דזו"ן דאצי' נראה וכו' הרי שקרא
 עליית חב"ד דנה"י בנה"י דחג"ת עליית העשיה ליצירה וכפי מ"ש
 בהקדמה שנה"י נקראים חיצוניות בערך פרצוף החג"ת המתלבש
 בו והחג"ת נק' חיצו' בערך החב"ד עכ"ד

ומזה עלה בדינו עפ"י עדותו של התו"ח שהרש"ש סידר כמ"ש
 בקצר בפנים גם נראה מהתו"ח שנגרש מס"ש הרב עליית
 נה"י בחג"ת ויישב זה עפ"י סדר הערכין ועיין תולדות אהרן
 ומשה סי' ח' דט"ו רע"ד שיישב כן בדעת התו"ח ויעו"ש אמנם
 להנז"ל עדיין צריכין אנו למודעי מ"ם כיון שכן סידר הרש"ש ולה"ה
 והוא הדולה מעומק דברי האר"י ונהירין ליה שבילי דרקיעא י"ל
 כמ"ש בקצר וכן מ"ל להשר"ה יצ"ו

ולפי"ן מ"ש בסדר לשם יתוד אפשר שזה מסכרא ראשונה
 דהרש"ש או משאר מקובלים ולכן המכוין עפ"י סדר
 הקצר צריך להשוות הלשם יחוד כפי הכונה ולכן סידרנו בלשם
 יחוד כמ"ש בפנים ומ"מ שלא לשנות מס"ש בכל סידורי כ"י הצגנו
 נוסח הקודם מוסגר בשני חצאי לבנה והנוהג לכיון כסידור הארוך
 וכפשט דברי הרב צריך לכיון בלשם יחוד הקודם כנו' ואנו ליה
 וליה עינינו והי"ע בעמקי סודות תורתו אכ"ד

ובענין בי"ע העולים בדילוגים אם הם בי"ע דאצילות או
 בי"ע התחתונים נלע"ד דאיירי נמי בבי"ע התחתונים
 שכן מתבאר מסידור הארוך בסדר המשכת המוחין והנרנח"י בסימן
 ט"ז ובברוך יעק"ב וכו' לעשיה התחתונה ודאצילות וכן ביצירה
 ובבריאה כיעו"ש, דנראה דאנן קיימינן נמי בבי"ע התחתונים
 להמשיך להם כח ושפע כדי לעלות לאצילות וכן משמע מפשט
 דברי הרב בפע"ח שכי' לעלות בי"ע לאצילות ומשמע דקאי על
 סתם בי"ע שהם בי"ע התחתונים מדסתם דבריו והיינו כסדר
 השבת שבי"ע התחתונים עלו עד גבול האצילות וכן ראיתי מפורש
 בדברי התו"ח דקמ"ט סע"ב וו"ל ואפשר שבברכת הלבנה עולים
 בי"ע

בי"ע הכוללים והפרטים לאצילות שבהם דוגמת השבת, וכן שמעתי מפי מו"ה לעניין השבת ע"כ וכ"ד הרה"ג שר"ה יצ"ו דאירי נמי בבי"ע התחתונים להעלותם כנו"ל עכד"ק ולפי"ז אפשר שאנו מעלין הח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דבי"ע התחתונים, להלביש חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצילות, וחח"ן בג"ה דת"י דיעקו"ד דבי"ע דאצילות, להלביש חח"ן בג"ה דת"י דיעקו"ד דאצ"י דאצ"י, וזה בסידור הקצר, אלא שבסידור לא פורש בדילוגים שניים להעלות עשיה עם היצירה לבריאה, וכן בדילוגים שלישיים, לא נזכר עלייה עשיה ויצירה עם הבריאה לאצילות, ונראה שקצרו במובן, וילמד סתום מן המפורש בסידור הארוך, במש"ל וכמובא בפנים בלשם יחוד, וזה מוכרח ממש בפע"ח להעלות בי"ע לאצילות דמבואר דכללות בי"ע עולים עד גבול האצילות ובוה כר"ע סודו: **איברא** דהרה"ג מוהר"א ענתכי יצ"ו ס"ל דבי"ע הנז"ל איירי בבי"ע דאצילות, שאלו העולים עד גבול האצ"י, ואין עסקנו בבי"ע התחתונים, שהם עולים מתלת לתלת דוקא, כנודע מתפילות החול, והכא בחול קיימינן, וכונת מ"ש בקצר הוא כן, שמעלים חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצ"י, לחח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצ"י דאצ"י, והח"ן בג"ה דת"י דיעקו"ד דבי"ע דאצ"י דאצ"י לחח"ן בג"ה דת"י דיעקו"ד דאצ"י דאצ"י ואף שכי בארוך בי"ע התחתונים הכונה על בי"ע התחתונים דאצ"י והיינו לאפוקי מבי"ע דאצ"י דאצ"י, ולעולם לא איירי בבי"ע התחתונים הכוללים עכד"ק והיעב"א:

איברא דבעיקר אמירת לשם יחוד המוצג בסידור עם הבנות, לבי מהם שלא לאומרה כלל, אלא לשם יחוד וכ"ו פשוט בלי שום כונה, דכבר נודע מה שצווח ע"ז הגאון חיד"א בסה"ק שמחת הרגל | דף יוד ע"א | וז"ל אבא אעיר על דברת בני"א האומרים הפילות המסודרות, הערוכות לה לליצה הקדושה הלזו לסדר קדש ורח"ן, עפ"י כונות האר"י זצ"ל, ילכבוד ה' אמרתי אנלה טפח וכ"ו כי הגאון הרמ"ז מיהא במוציא כונה דרך הפלה, וכן שמעתי מפה קדוש מקובל מופלא כדורנו, | הוא מרן הרש"ש ולה"ה | כי אין ראוי לסדר הכונות בלשון תפלה, ומעמם ונימוקם

עחם, עפדיק ופי"ב בספרו לב דור [פרק לי אות ח'] וז"ל כבר
אמרנו וענינו, שיזהר שלא יתפלל התפילות הנדפסות לסדר קדש
ורחץ וכו' ולא אריך להוציא הכונה בפה, ולא לכיון קודם שיעשה
המצות והדברים עתיקים ע"כ :

דין דרך הרחיב בפה"ק יוסף אומ"ן [סי' ס"ד דל"ד ע"ב] וז"ל מדוע
לבינה כי מ"ש רבינו האר"י לכיון בתפילה, ובמצות כגון
כונת ליל פסח וספירת העומר, וכיוצא שאותם הכונות תקנום
בלשון תפלה כמו שנדפסו לא נכון לעשות בן וכו' וז"ל הרב עיר
וקדיש הרמ"ז ז"ל בס' איגרות הרמ"ז [סי' ו' ד"ד סע"א] לא ישר
בעיני כלל ענין התפילות שתיקן מהר"ש באקי, חרא דכמה תפילות
הלייות רק במחשבה ולא בביטוי שפתים, ועוד שעיקר הכונה היא
ברגע עשיית המצוה, כגון ברגע תקיעת התקיעות, וא"כ איך וכמה
יקדים לעורר הכוחות ואורות העליונים קודם העשות הפועל העיקר
להם, ועוד שיש כמה וכמה שמות בתוך התפילות, ומטה נפשך
אם מזכירם בפיו גדול עונו שנשוא, ואם בכונה בלבד א"כ מה
הועיל תפלה כביטוי, והעיקר שהוא השמות יהיה במחשבה לבד
וכו' ע"כ וגם אני שמעתי מפום ממלל דברבן, המקובל המופלא
בדורנו עיר וקדיש כמהר"ש שרעבי ז"ל, כמה שנים קודם שנדפס
איגרות הרמ"ז, ויותר מהמה הוא המסביר, בראיות ברורות מיסוד
תורה רבינו האר"י זצ"ל :

וגם ראיתי תשובה אחת פ"י להרב כמה"ר בנימין איספינווא
והסב"מ ע"י הרב המקובל כמה"ר יגון, ורוח אחת להם
לסנוע הכונות בדרך תפלה ושאגה להם ע"ז וכו' עכ"ל החיד"א
והבי"ד הרב זכור לאברהם [ח"ג אות פ' סי' ק"ח יעו"ש] וכן דעת
הרה"ג שר"ה יצ"ו שאין לומר הכונות בדרך תפלה, במ"ש החיד"א
ואני רגיל לדלגם עכ"ל אבל באמירת אהקיננו סעודתא, חמר
אומר בשבחין, ובקשת יהא רעוא, ותפלה שקודם תהלים, וברוך
שפיה, כתב ע"ז החיד"א ביוסף אומ"ן שם דשרי לאומרם, דאינו
ענין למ"ש ואין להסתפק בזה ויעו"ש"ב :

ואין לחלק ולומר דכיון שאומרים לשם יחוד ועוד טכונים בעת
הדילוגים, א"כ מה שנסדר כאן הכונה בלשון תפלה לאו

לפיטרא דאיצ כונה, אלא הכונה לחוד במחשבה ע"ד כל הזנות, והתפלה לחוד יקראנה בפיו, דזה אינו דמבואר להדיא מהחיד"א שכי בלב דוד שלא יכוין קודם שיעשה המצות אלא בעת עשיית המצוה, וא"כ אף שיכפול הכונות מנרעות נתן ח"ו וכן מפורש באינרות הרמ"ז שכי איך ובמה יקדים לעורר אורות העליונים, קודם העשות הפועל וכו' דמבואר שאף אם יכפול הכונות, קודם המצוה ואח"כ בעשייתה מנרעות נתן, לעורר אורות העליונים קודם הזמן השייך, וכן ס"ל להרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו וש"אין לחלק בזה, ואין צד להקל לאמר הכונות בתוך הפ"ס יהיו, ולא במחשבה ואדרבא מנרעות נתן ח"ו, שאין לעורר אורות העליונים קודם זמן עשיית המצוה ממש אלא יאמר לשם יחוד פשוט, ויהי נועם וכו' יי דרך הישרה עכר"ק יכו האיתי להרב פתח עינים, [דפ"ח ע"ד] שכי דיהי רצון שבסדר השבועות אין נכון לומר כ"ז הסדר ואינה מהרש"ש והזכיר מ"ש החיד"א משם הרש"ש וכו' כנ"ו וכ"כ בדפ"ח ע"ד וז"ל כונת יהי רצון דקודם התחלת העומר בולו מספר חמדה ימים עומר, ועיין מ"ש בהקדמת שבועות דאין לומר שום כונה בלשון תפלה, דכן הוא קבלה מפי הרש"ש זלח"ה, ואנכי בהיותי משרה בקדש ש"צ סוכרה לאומרה שלא לשנות ממנהג ק"ק בית אל, וכבר כתבתי שמנהג זה לא היה בימי הרש"ש זלח"ה וד"ב:

הקדמה קצרה למטבע הברכה.

נודע כי כונת ברכת המצות היא בא"ק ואב"ע דאצילות, אלא שנחלק לשני אופנים, שטצות שהם בדיבור, כגון ברכת ההלל, וברכת התורה, וכיוצא הם בפנימיות ומצוה שהם ע"י מעשה כגון ברכת סוכה ודולב וכיוצא, הם בחיצוניות וברכה הנהנים היא בא"ק ואב"ע: דבריאה וגם היא נחלקת לבי אופנים שברכה שהיא בדיבור היא בפנימיות וברכה שיש בה מעשה היא בחיצו' כמבואר בע"ח שער פנימיות וחיצוניות פ"ב ובהקדמת הברכה להרש"ש:

שם יחוד קבהו ושכינתיה

ו"ו יאהרונה בדחילו ורחימו יאהרונה ורחימו ורחילו

איהיהוהה ליחרא שם י"ה או"א ב"ה ו"ו

[ע"י שפע א"ם ב"ה המשפיע בהם ומיחדם]

ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים ס"ע לברך
על החדש ירח אשר כוננת רחל נוקבא קדישא דז"א המתחדשת
להאיר אל עבר פניה ולרצותה בכח שני רבוע אלהים פשוט ושמנה
ועשרים אותיות מילוי המילוי דע"ב וס"ג להחזיר עטרה ליושנה
ולגרום שפע בכל העולמות הקדושים:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים ראשונים כנגד עליית שלשה
קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דעשיה להלביש ג'
קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
דעשיה דזו"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצ"ו דיצירה
דזו"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י
דאבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דעשיה דז"א דאצילות לשלשה
קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דעשיה מעל אגן
הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שניים כנגד עליית שלשה
קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דיצירה להלביש ג' קוי
חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
דיצירה דזו"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצילות דבריאה
דזו"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה ודיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה
דת"י דאבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דיצירה דז"א דאצילות
לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דיצירה מעל
אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שלישיים כנגד עליית שלשה
קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דבריאה להלביש ג'
קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצילות וג' קוי יעקב ורחל דאצילות

דבריאה דזוין דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצי דאצילות
 (דאביע דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש ג' קוי
 חחין בגיה דתי דאביע דאצילות וחחין בגיה דתי דאביע דאצילות
 לחחין בגיה דתי דנהי דאיק ושלשה קוי יעקב ורחל דבריאה דז"א
 דאצילות פששה קוי חגית שלו וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דאצילות לשלשה קוי חגית שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאביע
 דבריאה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:
 תיפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן

כי עטך מקור חיים באורך נראה אור

ויקרי נועם חי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו:

הללויה הללו את יהוה יהוה יאהדונה מן השמים אצילות
 הללוהו במרומים בריאה הללוהו כל מלאכיו יצירה
 הללוהו כל צבאיו עשיה הללוהו שמש וירח עשיה ביצירה
 הללוהו כל כוכבי אור יצירה בבריאה הללוהו שמי
 השמים בריאה באצילות והמים אשר מעל השמים יהללו
 את שם יהוה יאהדונה כי הוא צוה ונבראו
 ויעמידם לעד לעולם חל נתן ולא יכוין ס"ת קניא גי
 אהיה דטלוי ההין אלקי התי יוד הה יעבור כתיבת יעבור יכוין
 שעולה רפ"ח כזה

ע"ב דעיב מדרגה ז' יוד ה' ה' בירורי ב"ן דע"י ואבא וז"א
 דמלכות דחסד

ל

ע"ב דסיג מדרגה ה' יוד ה' ואו ה' בירורי ב"ן דנוקי דעתיק
 וז' דמלכות דגבורה יוד ה' ואו ה' ואימא ונוקי דז"א

ע"ב דטיה מדרגה ג' יהוה יוד הא ואו ה' בירורי ב"ן דאי
 וז' דמלכות דתנהי וישים ויעקב

ע"ב דב"ן מדרגה ב' ית יהו יהוה בירורי ב"ן דנוקי דאריך
 שהיא ד' דמלכות דמלכות ותכונה ורחל
 ויש

ויש נוהגין לומר פסוק זה

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח ובוכבים אשר כוננת

יכוין ברוך גימטריא מילוי דמילוי דכ"ג שהם כ"ח
אותיות וריבוע אלהים פשוט

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד א אל אלה
אלהי אלהים המאירים ברחל כדי לפייסה סה"כונה :

ברוך

רכח = 228

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לב' זיווגי חג"ת דעריק דאצילות

} דחג"ת דעתיק	<p>זיווג פנימי איההיורה דחב"ד</p> <p>זיווג חיצוני יאההויהה דחג"ת ונה"י</p>
---------------	--

ויכוין להמשיך סב' זיווגי חג"ת דעתיק לב' זיווגים דחג"ת דאריך
ולזיווג ב' זיווגי חג"ת דאריך דאצילות

} דחג"ת דאריך	<p>זיווג פנימי איההיורה דחב"ד</p> <p>זיווג חיצוני יאההויהה דחג"ת ונה"י</p>
---------------	--

ויכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין
דאריך לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דא"א וישסות

<p>שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א :</p>	<p>שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א :</p>
--	---

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא
 יוד הה וו הה

אלף הי יוד הי
 אלף הא יוד הא

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 וחויג דזיווג עליון דאבא ויש"ם

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 דזיווג עליון דאימא ותבונה :

יהוה

אהיה

ולזווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישמו"ת ולהמשיך
 שיפת עסמ"ב ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ם ושיפת קס"א
 קט"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דאימא ותבונה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

איהיהוהה

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הי

ליסוד דזיווג עליון דאימא ותבונה שבו

קנ"א בציור אותיותיו כזה

ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ם

אלף הי יוד הי ויו הי

ויכוין להמשיך שפע מזיווג החיצין שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דמ"ה וב"ן דאריך לזיווג חיצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דאו"א וישמו"ת ויכוין לזווג פרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישמו"ת
 הויה ואהיה ולהמשיך ולהוציא מזיווגם מוחין דאותיות דג' מ"ב
 דעס"מ ומילוייהם עם נרנח"י דנח"י שבהם

כא

הלבנה

אור

אֱהִיָּה

יֵאֱהוּיָהּ

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ואו הי

יהוה

יוד הי ויו

יוד ואו דלת הי יוד

יוד הא ואו הא

יוד ויו דלת הי יוד

ואו אף ואו הי יוד

יוד ואו דלת הא אף

ויו יוד ויו הי יוד

וד י או י

ואו אף ואו הא אף

וד י יו י

וד א או א

וישסו"ת דאו"א

עלין איהתיוהה

זיווג

אחה

יכוין להמשיך טיסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת

דאבא וישים טיפת עסט"ב עם ה"ח

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

יְהוָה ה"ו יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת דאיטא ותבונה שבו קס"א

קס"ג קנ"א

אף הי יוד הי | אף הה יוד הה | אף הא יוד הא

ויכוין להמשיך טיסוד הנז' דאיטא ותבונה כל הז' שמיה וה"ח

למלכות דאיטא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה"ג

יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה

אלף הה יוד הה
 למלכות דאימא ותכו שהיא תניח זבה היג
 אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
 אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך מיב דע"ב ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י דחיה
 דרוח דרוח

אֵלֶּיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה בְּתַר

יְהוָה הִי וְיָו הִי תַכְמָה

יְהוָה וְיָו דַּלְתַּת הִי יְהוָה וְיָו יְהוָה וְיָו הִי יְהוָה בִּינָה

וְדָ וְיָו וְיָו

לפנים דמי"ם עליונות דכח"ב דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דמיה ובין
 דמ"ה דוין.

יְהוָה

יכוין להמשיך מיב דמ"ה ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דדח"י דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י
 דרוח דרוח דרוח :

אֱלֹהִים | אֱלֹהִים
 יְהוָה | יְהוָה
 יְהוָה פתח

יוד הא הא ואו הא חכזה
 בינה

יוד ואו דלת הא הא אלה ואו אלה הא אלה
 וד א א א

לפנים דמים עליונות דכח"ב דדתי דנהי וחגית דחגית דמיה וב"ן דורן:
 ויכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחגית
 הגוי דאימא ותבונה צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין
 דקס"א קט"ג קנ"א עם חו"ג עם נרנח"י דנח"י דרוח דמיה וב"ן
 ולהמשיכם ע"ג מקיפי חב"ד דחגית דז"א ואח"כ יכוין להמשיכם
 לחח"ן בגיה דתי דויק דחב"ד דחגית דמיה וב"ן דורן

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָהנוּ

יְהוָהנוּ

יְהוָה

יוד הי ויו הי יהוה יהי יהוה יוד הי ואו הי
יהוה

אלה הי יוד הי אלה הא יוד הא
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יהוה יהי יהוה

יהוה
יהוה יהוה
אלה הה יוד הה

יוד יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אלהינו

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג ומילוי מ"ג דס"ג
עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת
דא"א וישסו"ת עם נח"י דנשמה דרוח דרוח

אהיה

יהוה

יהוה כתר

יוד הי ואו הי חכמה

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלה ואו הי יוד בינה
וד י או י

לפנים דס"ם עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן
רב"ן דו"ן

מלך העולם *

יכוין להעלות המוחין והנרנח"י שנמשכו בתיבות אתה ה' אלהינו שהם

עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א מוחין פנימים דג' פרצופים הפנימים שהם חב"ד דחג"ת דז"א ושלושה מ"ב דעס"מ ומילוויהם שהם מוחין דב' פרצופים החיצונים נה"י וחג"ת דחג"ת דז"א עם הנרנח"י דרוח שלהם עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דפרצופי כחב"ד דז"א הכוללים דפנימיות אותו הפרצוף |מצות דאירייתא בדיבור דפנימיות דאבי"ע דאצילות ואם היא במעשה בחיצוניות דאבי"ע דאצילות] עם נרנח"י דיליה לזו"ן ואז ניתן כח בזו"ן ומבררים גם הם מבירורי אחו' דישסו"ת ומחלקי כחב"ד דישסו"ת הכוללים עם הרפ"ח ומעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו ע"י דישסו"ת.

אהיה
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

(* נראה שצריך למסור נפשו על קידוש שמו יתברך לקבל עליו דמב"ד לצורך עליית רפ"ח כנודע וכ"כ בקצת סכ"י וזה הסדר יכוין לקבל עליו ד' מיתות ב"ד מד' אותיות הוי"ה ומד' אותיות אדני וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וע"י עסמ"ב

סקילה	י א א	יוד	הי	ויו	הי
שריפה	ה ד ה	יוד	הי	ואו	הי
הרג	ו נ י	יוד	הא	ואו	הא
וחנק	ה י ה	יוד	הה	וו	הה

ה"ח ה"ג

יוד הי ויו הי יתום יתום יתום יוד הי ואו הי
אלה הי יוד הי יהוה יהוה אלה הא יוד הא
יוד הא ואו הא יתום יתום יתום יוד הה וו הה

אלה הה יוד הה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד	יוד ואו דלת הא אלף	יוד ויו דלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד	ואו אלף ואו הא אלף	ויו יוד ויו הי יוד
וד י יו י	וד א א א	וד י יו י

ע"ב דע"ב מדרגה ז	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב מדרגה ה' וו'
דמלכות דחסד	בירורי ב"ן דעתיק	דמלכות דגבורה
ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק	ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'
דמלכות דגבורה	ואימא ונוק' דו"א	דמלכות דגבורה

יוד הי ואו הי

ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דאריד	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה יוד הא ואו הא
ג' וו' דמלכות דתנה"י	ויש"ס ויעקב	ג' וו' דמלכות דתנה"י
ע"ב דבן מדרגה ד' י' יהוה יהוה	בירורי ב"ן דנוק' דאריד	ע"ב דבן מדרגה ד' י' יהוה יהוה
דמלכות דמלכות	ותבונה ודחל	דמלכות דמלכות

ויכוין להעלות עם הרפ"ח נרנח"י דיליה

ואז ניתן כח בישסות ומכררים גם הם מכירורים הנז' חלקי כחבד
 דארא ופכחינת אחו' דארא ומעלים אותם עם כירורים
 שלהם שנכררו ע"י זו"ן לארא וכן ניתן כח בארא ומכררים גם
 הם פאחורים דנה"י דאריך חלקי כחבד ומעלים אותם עם
 הכירורים שלהם שנכררו ע"י ישסות לארא וכן על סדר זה פארא
 לעתיק וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק :

ע"ב דע"ב דא"ק זיווג פנימי ע"ב דס"ג דא"ק
יוד הי ויו הי אי התיו הה יוד הי ואו הי

ואז מודווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק ומוציאין י"ס דמ"ה ממצח
 דא"ק וט"ס דב"ן החסרים מעינים דא"ק השויכים לאותם
 הכירורים שעלו המתיחסים למצוה זו בנו"ל ונמשכים בכחינת צלם
 דמוחין דגדלות עם הנרנחי דנחי שבתוכם שהם י"ג הויות ואהיה
 מנוקדות כידוע עם אור הטעמים עם אור הא"ס המלוכש ככהר
 דעתיק דא"ק לעתיק דאצילות ולוקח המוכחר שבהם [שהם כתר
 דמ"ה וה"ר דכתר דב"ן וג"ר דחכמה דב"ן וד"ר דבינה דב"ן וז'
 כתרים דז"ת דב"ן]

איהיהיודה

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א
 ולהשאר שם המוכחר שבהם [שהם חכמה דמ"ה וה'
 אחרונות דכתר דב"ן]

איהיהיודה

ולזווג א"א ונוקביה וימשיך שארית המוחין לארא וישאר המוכחר
 שבהם לארא [שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה וחג"ת נה"י
 דחכמה דב"ן לאבא עילאה ובינה דבינה דמ"ה וג"ת נה"י דבינה
 דב"ן לאימא עילאה]

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר לישסו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דב"ן דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דב"ן חו"ן מכתרים דז"ת דב"ן] ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת. ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם כחב"ד הכוללים דז"א :

אשר

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשטו בעולמות עד] ברא שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים השוחקים מ"ן דמנצפן א** [יכוין] להמשיך מהמוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יך **הי ואו הי אל שדיו וברוח** דז"א היוצא דרך **פין** שהיא הנוקי רחל על ידה תיקן **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה**] **חכ ע"י ז"א, וזמן ע"י רחל שעל ידה, נתן להם** לעשיה

(א) א"ה לתשוקת יחודי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה. **שלא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **אדנין** **יששים ושמחים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא שהם ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי המאירים לכל העולמות לעשות רצון **מוניהם** פועל ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה שמשפרם **אמת** **שפעולתו** שהיא המלכות הפקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים על ידה כולם נחתמו בחותם אמת שהוא הו"א וללבנה שהיא המלכות אמר הקב"ה שהוא אריך שתתחדש לעתיד לבוא ותתעלה ותהיה **עטרת** שהוא הכתר שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי **תפארת** דו"א [ולוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא דאמצעייתא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו לעמוסי **בטן** הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העוסד בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו בבטן אימא **שאף** הם רוחות ישראל עתידים להתחדש לעלות כמורתה כמות ה' תתאה וו"ן כמית ה' עילאה וכן עולמות בי"ע עתידים לעלות [דהיינו] ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות ועוד יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א | ונוק' דו"א דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא | שהם או"א עילאין שהוא עד הגרון דא"א | וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות האצ"י שהם ישו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דז"א דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי א"א וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו **ולפאר** במקום ז"א שהוא ת"ת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרים שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מר"ת ע"ל ש"ם כ'בוד מ'לכותו ש"ב"ם שהוא בא"ת כ"ש בל"י ש"מספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אב"ג יתי' סר"ע שט"ן נג"ד. יכ"ש. במ"ר צת"ג.
 חק"ב טנ"ע. יג"ל פז"ה. שמ"ז צי"ת:

ברוך א' אלה אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמ"י דע"ב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. **לפרצוף הנוק' לפייסה** אתה יהוה ויהוה יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נו"ה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא ע"י ז"א:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵהִיָּה יְהוָה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה
 יְהוָה אֵהִיָּה אֵהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְהוָה יְהוָה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה אֵהִיָּה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דיצירה שהוא נרנח"י דנח"י דרוח דחח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד דכלים פנימיים דה"פ

(א) א"ה כל הכונה הנז' בג"פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב ג"פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להתיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצ"י שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּי יוד הי אֵלֵּי יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּי הא יוד הא אֵלֵּי הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּי יוד הי אֵלֵּי הי יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּי הא יוד הא אֵלֵּי הה יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה

ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מוזמנים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההוהה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד ההוהה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם ואדני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן וי"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתבי יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלכשות ע"ב, ונלעד שאין חילוק בזה מהקצר להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא י-דהויה הכוללת
 יתנה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ה-דהויה הכללית
 אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאר"א שהם
 נ"ד לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ד ואח"כ מנשמה חיה דאר"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במבוא"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ס ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאר"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהַיְיָ ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיך ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
 ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
 הגו' ואימא מעלה מין ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
 ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יו"ד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
 [א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
 מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
 להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
 ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
 מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעקב ופירשה ע"ד
 הסוד פי' נאה וכי דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
 פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי יכוין להעלות חח"ן
 בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דילוג ב' כנגד עליית בג"ח דבי"ע דעשיה להלביש בג"ה דבי"ע
 דיצירה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות:

דילוג ג' כנגד עליית דתי" דבי"ע דעשיה להלביש דתי" דבי"ע
 דיצירה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות:

ואין אנחנו יכולים לנגע בידך כך אם ירדהו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו
 ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם:
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרצוף נוקי דז"א המתפשטת בבי"ע
 דעשיה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תפול:
 יכוין להשליך הקליפות על צדינו ואויבינו!

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּהּ יוֹד הַיּוֹד הִי יוֹד הִי וְאֵן הִי
 אֱהִיָּהּ יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי
 יְהוָה אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יוֹד הִי וְאֵן הִי יוֹד הִי וְהוּוֹ הִי
 יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי אֱלֹהֵי יוֹד הִי

יכוין

[א] הערה לקורא כי בונה זו דעשיה שייכה בג"פ סיט
 הקודמין בדף ל' ע"ב ובכאן יכוין בחלק היצירה הכתוב שם בג"פ
 סיט ושלי"ב.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
דכחב"ד והם מוחין זנרנח"י דכלים פנימיים ד"ים דעשיה
שהוא נרנח"י דנפשי דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
פנימיים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצי" שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
דחג"ת שהם נרנח"י דרוח דנפש עם חלקי המוחין שבהם
לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ עשיה התחתונה
ולעשיה דאצי" שהיא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה יוד הא יוד הא אלף הה יוד הה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
דנהי"ם שהם נרנח"י דנפש דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם
דכלים חיצוניים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצילות שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אח"כ יכוין להתפלל להחיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
 שלא יכנס בירושלם שש מעלה שהיא אימא להודווג או"א
 ואצילות כבריאה ויוגא שלים דפנימיות עד שיכנכו ישראל שהוא
 ז"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להודווג זרין ויצירה העשיה
 זיוגא שלים דפנימיות ושיתברכי כל הפרצופים והעולמות משפע
 א"ס ב"ה שיהפשמ בהם ואז יודווגו ויוציאו נשמות חדשות !

ברוך יוצרך

יוד ה' ויו' ה' יוד ה' ואו ה'
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה' ידוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד ה' ויו' ה' יוד ה' ואו ה'
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיציר'
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה' ארני יוד הא וו' הא

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
 רוחו ונפשו לזרין דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות
 ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה ובין נע"י רוחו ונפשו ויכוין
 לזווג זרין הנז' ויכוין בשילוב. הויה בחולם וארני והיא מעלה מ"ן
 ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
 יחד ע"י מ"ה יאהדוניה זיוג זרין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד ה' ויו' ה' יוד ה' ואו ה'
 יוד הא ואו ה' יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה

ברוך בוראך

יוד ה' ויו' ה' יוד ה' ואו ה'
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם

עם הארת המוחין עסטיב
 העולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

עם הארת המוחין עסטיב
 שעולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 י יתוה יוד הי ויו הי

ויכוין למסור עצמו על קידוש הי ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לארא דיצירה התחתונה
 ודיצירה דאצילות לעוררם לזיווג עיי עיב וסיג ויכוין לזיווג אויא
 הנז ואיסא מעלה סין עיי נשמתו ועיי סיג ואנא משפיע סיד
 עיי חיה שלו ועיי עיב ומדרוונים יתר זיווגא ויחורא שלים
 עיי עיב !

איהתנהגה זיווג אויא יוד הי ויו הי

זאז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 הוצים להתאחו כמחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה נבורות הסתומים בזרוע הי ומכה בהם ומפילם ומתכטלים !

כשם שאנחנו מרקרים כנגדיך וידלג כלשה דילונים

דילוג א [א] כנגד עלייה חחין דבייע דיצירה להלביש חחין
 דבייע דבריאה וחחין דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דזיוג דאצילות להלביש חחין דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דזיוג דאצילות

דילוג

[א] בסידור הארוך בני דילונים כיב יכוין להעלות חחין
 בגיה דתי דאבייע דעשיה ודיצירה להלביש חחין בגיה דתי
 דאבייע דבריאה וחחין בגיה דתי דיעקב ורחל שבנהיי דיצירה
 דזיוג דאצילות לחחין בגיה דתי דחגיה ועיין לעיל בהקדמה
 מ"ש בזה והיעיא.

דילוג ב כנגד עלייה בג"ה דבי"ע דיצירה להלביש בג"ה
 דבי"ע דבריאה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה
 דו"ן דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

דילוג ג כנגד עליית דתי" דבי"ע דיצירה להלביש דתי"
 |א| דבי"ע דבריאה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דו"ן דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

ואין אנחנו יכולים ליגע בידך כד אם ירמרו אחרים
 כנגדנו להזימנו להתאחו בנו ולעלה עמנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו
 שום רושם תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש
 מחמשה גבורות בגדול זרועך יכוין להציל פרצופי ניק דו"א
 המתפשטים בבי"ע דיצירה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן
 ידמו זרעך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול
 יכוין להשליך הקליפות על צריני ואויבינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוֹד הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהּ הִי יוֹד הִי יוֹד הִי

[א] א"ה הטעם שבבי"ע אנו מעלין בי"ע דו"ן ודיעו"ד
 בכללם ובאצי" דיעו"ד דוקא ב' ע"ז התו"ה בד"ו ע"ב וז"ל מפני
 שבי"ע הם עלמא דנוק' מעלין אפילו בי"ע דו"ן אבל באצי" אנו
 מעלין אצי" דיעו"ד דוקא שהם בהינה נוק' עכ"ל והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דבריאה
 שהוא נרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ בריאה התחתונה ובריאה דאצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוה דנשמה עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ בריאה התחתונה
 ובריאה דאצילות שהיא ה יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם והם מוחין ונרנח"י דכלים חיצוניים ד"ס דבריאה
 נרנח"י דנפש דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם דכלים חיצוניים

דהיפ בריאה התחתונה ובריאה ראצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איסא להודווג
אויא ואצילות בבריאה זיוגא שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא ז"א בירושלים של מטה, שהיא נוקבא להודווג זוי"ן ויצירה
בעשיה זיוגא שלים דפנימיות ושיתכרכו כל הפרצופים והעולמות
משפע אי"ס ב"ה שיתפשט בהם ואו יודווגו ויוציאו נשמות חדשות.

ברוך יוצרך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע אי"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
העולים ברוך לז"א דבריאה
ולבריאה דז"א ראצילות שהוא
ו יהוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע אי"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שבגמט' ברויך לנוקדז"א דבריאה
ולבריאה דז"א ראצילות שהיא
ה אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
רוחו ונפשו לזוי"ן דבריאה התחתונה ולבריאה דז"א ראציל
ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זוי"ן הנז' ויכוין בשילוב הויה בחולם ואדני והיא מעלה מ"ן
ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
יחד ע"י מ"ה.

יאהדוניהי זיווג זוי"ן יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יודה האואהא יוד התו הה
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהוא
 י יתנה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואהא יוד ההו הי
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 שעולים ברוך לאימא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין למסוד עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיום התורה
 והמצוות ולהעלות חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאוי"א
 דבריאה. התחתונה דבריאה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג
 ויכוין לזיווג או"א הנז' ואימא מעלה מין ע"י ידי נשמתו וע"י ס"ג
 ואבא משפיע מ"ד ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזדווגים יחד זיווגא
 ויחודא שלים ע"י ע"ב

איהיהוהה זיווג או"א יוד הי ויו הי

ואז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים

כשם שאנחנו מרקדים בנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עלייה חח"ן דבי"ע דבריאה להלביש חח"ן דבי"ע
 דאצילות וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן
 דאצ"י להלביש חח"ן |א| דיעקב ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצ"י:
 דילוג

|א| בסידור הארוך כ"כ יכוין להעלות חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע
 דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע דאצילות
 והח"ן בג"ה דתי' דיעקב ורחל שכנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דתי' דחג"ת ועיין לעיל בהקדמה ט"ש ע"ז והיע"א

דילונ ב כנגד עלייה בניה דבי"ע דבריאה להלביש בניה דבי"ע
 דאצילות ובניה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצילות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דאצ"י דוויזן דאצילות.
 דילונ ג כנגד עלייה דתי דבי"ע דבריאה להלביש דתי דבי"ע
 דאצילות ודתי דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצ"י להלביש דתי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילות דוויזן דאצילות.

ואין אנחנו יכולים ליגע ביק כך אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו ליגע
 בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרציפי נוק' דז"א המתפשטים בכי"ע
 דבריאה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להמשיך הקלי' על צרינו
 ואויבינו דוד מלך ישראל היא המלכות דבי"ע דעשיה
 התחתונה ועשיה דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד הנקרא חי

וגם להעלותה להלביש לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים
 דוד מלך ישראל היא המלכות
 דבי"ע דיצירה התחתונה ודיצירה
 דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד
 הנקרא קי וגם להעלותה לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים

ג' כלי ה"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 ידוה
 ג' כלי יסוד דז"א
 יא יב יג יד
 יו יז יח יט
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

[א] אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 א יאהד'ונהי תיהדו'אוכה' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 מ יאהד'ונהי יסוד דו'אודע' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 נ יאהד'ונהי אור שבין נו"ה דו"א
 ונוף דנוק'
 יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

ויאמר

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דעשיה

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דיצירה

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דבריאה

ויא ניפ נמו

[נצח נצח נצח]

סלה סלה סלה

[ועד ועד ועד]

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל

ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדני יאהרונה עושה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדני יאהרונה שומריך יהוה ואדני יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח בלילה : יהוה ואדני יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדני יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה וערבית כנודע :

כתב הרנייה בסה"ק עלי נהר אות ל"ו על מ"ש בע"ח ש: פ"ח
 פ"ח שסוד הקדיש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 כבריאה אינו עולה רק פנימיות של הנשמה יעו"ש סוד הנשמות
 אלו שעולים הם ב"ע דאצי' המתלבשים בב"ע התחתונים שכולם
 בכללותם עולים דאצי' אבל ב"ע התחתונים אינם עולים כ"א
 ג"ר דעולם התחתון בנה"י דעולם העליון סמנו וכו' ולמדעי אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדישים בשוה ואינם מחולקים אלא
 במלוי השמות דעסמ"ב בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדישים
 דקודם העמידה ובין הקדישים דאחר העמידה, והוא דהמשכה
 שמשכיבין המוחין דאבא ע"י התיבות ודאיסא ע"י האותיות
 בקדישים שקודם העמידה הוא לבי"ע דאצי' המלוכשים בב"ע
 התחתונים ולבי"ע התחתונים. אבל בקדישים שאחר העמידה
 שכבר ב"ע דאצי' הם עומדים בגבול האצי' ואינם יורדין |ממ"ש
 בשהכ"ו דמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומדין עלינו לשבח יעו"ש טבואר כמ"ש אך ממ"ש בדט"ו ע"ב
 ואחר הזיווג אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכו' וכן גבי קדיש ה' כ' להעלות העשיה אל היצירה כיעו"ש
 צ"ע קצת דמשמע דבעת הזיווג לא היו בגבול האצי' ולכן שוב
 צריך להעלותה וי"ל] עד אחר עלינו לשבח א"כ ההמשכה היא
 לבי"ע דאצי' העומדים למעלה וגם משכיבין לבי"ע התחתונים
 ע"ב !

מש"ב בקדיש בתיבת ויתקדש לז"א דהיכל ק"ק שהם אריך
 ונוק' וישכו"ת ובהיבות וישתבח גבי ג"ר דהק"ק כ' שהם
 עתיק ונוק' ואו"א, הכונה היא שכללות היכל ק"ק הוא כח"ב
 וכ"א כלול מעשר וידוע דכתר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחוי"ב כוללים או"א וישכו"ת, אי"כ כח"ב דכתר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכח"ב דחוי"ב נקראים או"א נמצא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק',
 והו"ק דחוי"ב נקראים ישכו"ת נמצא שו"ק דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישכו"ת, ושש היכלות התחתונים בכללותם נקראים ז"א וכח"ב
 שבהם

שבהם נקראים ז'וין הגדולים וה'ק שבהם נקראים יעקב ורחל
וזה פשוט!

מ'ש"ב בקדיש יהודו כמ"ב דאותיות יכוין להעלות ו"ק וג"ר
דעשיה דז"א דאצ"י ליצירה הנם שהבחינות הללו עלו
כבר במשניות דאיזהו מקומן להיכל ק"ק תירץ ע"ז בעלי נהר שם
דמשמע מדברי הרב דמה שעלו אינו אלא בסוד כללות ועכשיו
ע"י הקדיש עלייה גמורה עכד"ק ולפי"ד יתפרש ג"כ מ"ש בסידור
קודם יהודו עתה שעלו פנימיות כחב"ד דעשיה ונעשו חיצונית
יעו"ש דהגם שעלו באשה ריח ניחח ולא עתה הכונה היא עתה
שכבר עלו והיינו בסוד כללות ועכשיו נגמר עלייתן וכעין זה כתב
בסידור שבת גבי לאל אשר שבת כי עתה נגמרו ליכנס ה"פ בינה
דז"א וכו' דהלא תשלום כניסתן כנשמת אלא דר"ל עתה שכבר
נגמרו כנו' והיעב"א

מ'ש"ב בקדיש יהודו שהוא דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם מוחין
דאבא והב' מ"ב דמ"ה הם מוחין דאימא יש להבין דהיכן
מצינו כן דכלל שבידינו אבא ע"ב ואימא ס"ג ומ"ה הוא ז"א
והנלע"ד עפ"י מ"ש בע"ח שער העקודים פ"ב מ"ב וז"ל ע"ב הוא
בכתר ייש בו אריך ונוק' וכן ס"ג בחכמה או"א וכן מ"ה ישמיה
וכן ב"ן ז'וין וכו' ע"כ וכ"כ בפ"א משער מנת"א ועיין במפרשים
שיישבו ע"ז דהכא איירי בהעלם ובשורש אבל גילויים אינו כן
ועיין באש"ל ע"פ אוצ"ח אות א' שכ' דהפרצופים עצמותם העקרי
הוא כן, אך השתא נקרא אבא ע"ב על שם שמקבל המוחין מכתר
שהוא ע"ב ואימא נקראת ס"ג ע"ש שמקבלת מוחין מאבא שהוא
ס"ג, וז"א נקרא מ"ה ע"ש שמקבל המוחין מאימא שהיא מ"ה
יעו"ש וא"כ בקדיש אפשר לפרש גבי יהודו דקרי לאבא ס"ג
ולאימא מ"ה היינו לגבי שמותם העיקריים וכלפי שורשם שנקראו
משם כן כמבואר בע"ה וראיתי בזה להתו"ח דק"מ ע"ב וז"ל מ"ש
בקדיש דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם סוד מוחין דאבא וכו' ממנו
נלמד שאימא ר"ל הפרצוף הסמוך לו ואבא ר"ל הפרצוף היותר
רחוק ממנו ישרי קרא לבחינת מ"ה אימא והס"ג קראו בשם
אבא ע"כ והיעב"א.

משׁיב בתיבת רבא הויה אהיה אדני אלקים, ועם כללות ד' והכולל בנימט' בא"ד אותיות רבא שאז נקראת הנוק' באר כמ"ש בפנים, לא ידעתי טעמו בזה למה לא נקט כמ"ש בשהכ"ו דמ"ז ע"ד שיכוין ברבא סוד הויה אלהים הויה אדני, שעולים רבא אותיות באר והעניין שהמוחין מלובשין בנה"י דאימא שהיא אהיה וכאשר יוצאין לכנוס בנוק' דו"א הנקראת אדני מתחברים ב' שמות אהיה ואדני ונעשים אלהים והו"א הוא שם הויה הרי לך בהדיא אך ע"י שם אדני ואהיה נעשים הויה אלהים הויה אדני עכ"ל ולפי"ז לא נצרך לצרף ד' אותיות והכולל כמ"ש בס"י וראיתי להרנ"ה בעלי נהר אות ל"ו שכתב לדקדק בזה דלמה שינה מ"ש בדברי הרב ואעפ"י ששניהם אמת מ"מ נימט' דבא"ר הם רומזים בהויה אלהים הויה אדני כאמור עכ"ד וצ"ע והיעב"א!

עוד ב' הרנ"ה שם דבמלת יהא שנרמזים מוהין דקטנות דאלהים מלא אינו כתוב בדעת רק אלהים דאלפין א' וצריך לצייר ב' שמות אלהים האחד בציוור האלף יו"י והשני בציוור האלף יו"ד כנז' בדברי הרב, והרש"ש הביא בן בפוחין דקטנות דמ"ק דמ"ט [ובחדש דמ"ז ע"ד] ובקדיש עצמו לא כתבו, ובדחיית המוחין דקטנות בברכת אבות כתוב בסידור ג"כ ד' אלהים מלאים כנז' עיין בפ"א משער מוחין דקטנות מה שנכתפק בזה מהרח"ו [עיין מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ז דקכ"ה ע"א שכ' בודאי שצריך שיהיו ב' אלהים בדעת והם במילוי אלפין הא' בציוור יו"י והב' בציוור יו"ד יעו"ש] ועיין בשהכ"ו בדרוש ו' דפסח שב"כ בפירוש עכר"ק!

ממ"ש ביהא שגיה וכו' יכוין בכ"ח להמשיך נשמה, מבואר שצריך לומר לעלמי בלא ואו שע"ז יעלו כ"ח אותיות, ואין להוסיף ע"ז וכ"כ מהרש"ו הו"ד בהגהות שהכ"ו די"ד ע"ג וכן הנוסח בכל סידורי הרש"ש וכ"כ הש"צ דפ"א ע"ג והחיד"א בקשר גודל ס"ח אות ט"ז ובחס"ל למוהר"א פאפו סי' נ"ה אות ד"ן והרי"ה בסה"ק בן איש חי פ' ויחי סי"א וז"פ!

גם כמ"ש ע"י כ"ח צ"ל מן כל בשתי תיבות שע"ז יהיו כ"ח תיבות עד בעלמא ולא כמי שרצה לפקפק בזה וכבר שאלו ע"ז חכמי המערב מהרש"ש [הו"ד בנה"ש דל"א סע"ב שאלה ס"ב]

והשיב שצ"ל מן כל בשתי חיבות כמ"ש בנה"ש דכ"ו רע"ד וכ"כ
בש"צ וחס"ל ובא"ח שם וכן העלה הרי"ח בהשובות רב פעלים
ח"ב א"ח סי"ג יע"ש !

וכתוב בשהכ"ו די"ד סע"ד יש כ"ח אותיות מן יהא שמה עד
בעלמא והיא בחינת כ"ח דמילוי המילוי ולכן צריך לענות
אמן פעם ג' וג' אמנים אלו זילת אמן יש"ר, ואם העונה מסיים
לוטר עד דאמירן בעלמא, קודם שיאמר החון שמה דקבה"ו צריך
לענות כאן פעם אחרת אמן באופן שיהיו ה' אמנים עכ"ל.
מבואר מזה דאם לא סיים העונה עד בעלמא לא יענה אמן
בנתיים וזהו שאמר דאם העונה מסיים קודם שיאמר
החון שמה דקבה"ו צריך לענות הא לאו הכי לא יפסיק כיון שלא
סיים גם מבואר שצריך לענות מאמן עד בעלמא לא פחות ולא יותר
דמשו"ה קאמר דאם העונה וכו' וכ"כ בש"צ ד"ט ע"ד סכ"ב ובסה"ק
בא"ח פ' שמות וכ' שכן הוכיח בספר מקבצאס וזה עיקר יע"ש
וכן נוהגין בק"ק בית אל ובשאר ק"ק וז"פ !

כונה אמן דקדיש מהרש"ש זלה"ה

אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א	אֵיִדְהֶנְיָהּ
הפארת דז"א וכתר דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ט	אֵיִדְהֶנְיָהּ
וסוד דז"א ודעת דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ן	אֵיִדְהֶנְיָהּ
אור שבין נו"ה דז"א ונוף דנוקבא	
ז"א	ז"א
יוד הא ואו הא	יוד הא ואו הא

ביאור על ברכת הלבנה

שבסידור אור הלבנה

ליל כ"ג אדר ב' תשס"ג

הקדמה מסידור הארוך

(סימון העמודים כפי העמודים בסידור אור הלבנה)

עמ' ד'

ברכת הלבנה היא בזו"ן דכללות
 החודש. תיבות אלו ליתנהו בסידור
 היר"א חלק א' עמ' 559 וגם בפת"ע דף
 ע"ו אינם נזכרים. ונראה הביאור בזה
 דס"ל השתא שהזו"ן הכוללים דכללות
 החדש כלולים מג' כלים פנימי אמצעי
 וחיצון וכל כלי מג' כלים הנז' כולל
 בתוכו י"ס. וי' ימים הראשונים של
 החדש הם כנגד הכלי הפנימי וי' אמצעים
 כנגד האמצעי וי' האחרונים כנגד החיצון,
 ונמצא כי ז' ימים הראשונים של החדש
 הם כנגד כחב"ד חג"ת דכלי הפנימי, וזה
 מ"ש דפרצוף הפנימי ועיין בנה"ש דף
 י"ג ע"ב דסדר תיקון זו"ן דכל הפרצופים
 נעשה מיום ליום לשבוע ומשבוע לשבוע
 לחדש ומחדש לחדש וכו', וכ"ה שם
 כ"ד סע"א, וז"ל, כי כן הוא סדר תקון
 העולמות מפרצוף היום לפרצוף הכולל
 של השבוע ומהשבוע לפרצוף הכולל
 של החדש וכו', ע"כ. ועיי"ש עוד בע'

ב' וביותר בנהר שלום דף מ"ז ע"ד
 ומ"ח ע"א מהדב"ש ובזמרת הארץ אות
 נ"ט דף כ' ע"א. ושם מתחיל בנין
 הנוק' מאחורי הת"ת. עיין לקמן בסידור
 ע' ו' ד"ה ובטעמו, שלא די בו' ימים
 ושליש אלא דבעינן ז' ימים שלימים,
 עיי"ש. לחו"ב דכללות הנוק'. מה שלא
 חשב הדעת הוא דנוק' דעתה קלה. כן
 יש לפרש.

ומי"ש לחו"ב וכו'. ר"ל דהיינו לנוק'
 דכללות החדש.

והם השני כוחות. ר"ל שתי בחינות
 של כ"ח אותיות שיתבארו לקמן בתיבות
 ברוך של תחילת הברכה ושל סיום
 הברכה, דיש לכוין שם להמשיך כ"ח
 אותיות דמילוי המילוי דס"ג ודע"ב ועוד
 אלקים בריבוע העולה בגי' ר' ביחד
 הם עם כ"ח אחד רכ"ח כמנין ברוך
 בגימ'. וממה שכתב כאן נראה דס"ל
 שאלו הב' כוחות הם בגדר מוחין דחו"ב

כאן בסמוך, ואדרבה מלשונות הרב ז"ל משמע, דבכוונות שמכוונים על ביי"ע בתיבות אלו אינו אלא שבח שמשבחים את הנוק' שאעפ"י שנתמעטה מ"מ עדיין כל פעולות ג' עולמות ביי"ע עוברות תחת ידיה, כמו שכתב כן להדיא שם בפרע"ח דף ק"ח ע"ג ד"ה מהחברים, וכ"ה להדיא בחמה"י שם דף כ"ד רע"ב ובמש"ח שם משנה ב' שכתבו להדיא שכוונות אלו הן לפייס הנוק' שנתמעטה בהזכיר לה שאעפ"י שנתמעטה מ"מ כל עיני העולם עוברים על ידה, וכאשר אכן הוא באמת בסידור היר"א ח"א עמ' 565 וכן בסידורים דידן הנקראים סידור הקצר ליתנהו לכוונות אלו הנזכרים כאן להמשיך בתיבות אשר במאמרו וכו' את המוחין מזו"ן לכלים דבריאה ומקור כוונות אלו אינן אלא רק בסידור הארוך וגם הקדמה זאת הרי היא מסידור הארוך כנזכר בכותרת בראש העמוד ובסידור היר"א ליתא וגם בפת"ע לא נזכר מזה, ובסידור שלנו בע' כ"ח וכ"ט הכניסו כוונות אלו במוסגר, לומר לך שאינן בסידור הקצר. וכמו שכתב שם בהגה באות א'. וצ"ל דסידור הארוך ס"ל דהפשט בדברי הרב ודעימיה במה שכתבו לפייס הנוק' וכו' הוא ע"י המשכת הארות המוחין בעצם מהנוק' לבי"ע שהם חייליה וצבאה. ובאמת קצת משמע כן בפרע"ח הנ"ל בע' ק"ח רע"ג ובמבוא שערים, וכדלהלן בד"ה וזהו וכו' שכתב, דנה"י דידה שנתפשטה בעולמות, עיין לקמן בד"ה וזהו, אשר.

דנוק', ודהיינו כ"ח דע"ב מוח החכמה וכ"ח דס"ג מוח בינה, ונראה דאינם עצם המוחין דהם נמשכים במלך העולם כדאמר בסמוך ואלו הם רק בגדר תוספת מוחין או הארות בכדי לפייס הנוק' מחסרונה כדלעיל בהקדמה. אך צ"ע למה קדם הס"ג לע"ב, ואפשר לומר דהוא על דרך כוונות הנענועים שגם שם קדם הס"ג לע"ב, וע"ע לקמן בביאור הברכה.

לזו"ן. עיין פתח עיניים דף ע"ז ע"ב ד"ה הללויה. מש"ש לכוין בכוונות מטבע הברכה שהיא ביסוד שהם יעקו"ר וכו' יען שמצוה זו היא מצות עשה מדרבנן ושורש הדברים בנה"ש דף י"ד ע"ב. **ונודע כי כל ביי"ע הם הנקראים רגלי הנוק'.** כנודע כי ג' עולמות ביי"ע נקראים חיילי הנוק' וצבאיה, עיין עץ חיים שער כ"ט פרק ג', וזל"ש, והנה עולם הבריאה הם בני מלכות דאצילות. וע"ע מבוא שערים שער ב' ח"ג פרק ח' ונה"ש דף ה' ע"א. **ולכן צריך להמשיך וכו' לבי"ע.** דהיינו מתיבות במאמרו ברא שחקים, כדלהלן, כי עד שם בתיבות **מלך העולם אשר,** עלו הבירורים ונמשכו המוחין תוך זו"ן, ולכן כעת אפשר להמשיכם לבי"ע. והנה בדברי הרב ז"ל בפרע"ח דף ק"ח ע"ג וע"ד וכן בדף ק"ט ע"א וכן במבוא שערים דף ס' ע"ב ולהלן שם ובמחברת הקודש דף מ"ד ובמש"ח מוצאי שבת פרק א' ובחמה"י פ"ה דר"ח לא נזכר לכוין בתיבות אשר במאמרו וכו' המשכת מוחין מזו"ן לבי"ע כדרך שנזכר

ונרנח"י דנשמה. לפי שנמשכין לעולם הבריאה שהוא כנגד נשמה.

וזהו אשר במאמרו ברא שחקים. כמבואר בדברי הרב ז"ל במבוא שערים דף ס' ע"ב ובפרע"ח דף ק"ח ע"ד דתיבות ברא שחקים רומזים להתפשטות נה"י דנוק' בהיכלי הבריאה.

ונרנח"י דרוח. יען שנמשכין ליצירה שהוא כנגד רוח.

וזהו וברוח פיו כל צבאם. כמבואר בדברי הרב ז"ל שם ושם. דתיבות אלו רומזים אל עולם היצירה הנתקנים ע"י הנוק'.

והנרנח"י דנפש. יען שנמשכים לעשיה שהיא בחינת נפש.

וזהו חוק וזמן נתן להם. כמבואר בדברי הרב ז"ל שם ושם, דתיבות אלו רומזים לעולם העשיה, שלא ישנו את תפקידם ע"י בחינת זמן שהיא רחל. ר"ל שע"י בחי' רחל המתפשטת או המשגחת עליהם הם אינם משנים תפקידם.

ואין לקדשה וכו'. המקור לזה הוא במשנת חסידים פרק א' דמסכת מוצאי שבת משנה ב' וכ"ה בחמה"י ח"ב דף כ"ד ע"ב, וז"ל חמה"י, וקבלנו מאת רבנו האריז"ל שלא לקדש הלבנה עד אחר ז' למולד, לעומת כחב"ד חג"ת דז"א אשר מהם ולמטה מתחיל בנין המלכות סוד הלבנה. ועיי"ש דמביא כן מזוהר פרשת וירא, ואף שהמל' מתחילה משני שלישי

הת"ת, וא"כ לא ניבעי ז' שלימים מ"מ בע"ח שער ט"ז ספ"ג מבואר דשליש ת"ת נחשב למידה אחת וכ"ה בשער ההקדמות דף ס"ט ע"ד. וע"ע מ"ש הגר"י קצין זצ"ל בסידור שלנו (אור הלבנה) בע' ו', ועוד מה שכתבנו כאן בסוף הדיבור משם הגר"א. וכתב שם החמה"י, דאף אם חל מוצאי שבת קודם שעברו עליה ז' ימים לא יקדשוה, וכן ראה רבים מהבאים בסוד ה' לא חששו, לא לטעם שלא להחמיץ המצוה ולא לטעם שרוב הציבור מתקבצים אז ולא לטעם שהם מבוסמים, ומינה לא תזוע, ע"כ.

אמנם מאידך מפורש איתא במבוא שערים דף ס"א רע"א ובפרע"ח

דף ק"ח ע"ג ד"ה להרח"ו ז"ל וכמחברת הקדש דף מ"ד ע"א שברכת הלבנה אנו אומרים בר"ח לפי שאז היא מתקדשת, וכ"ה דעת הרמב"ם בפרק י' מהל' ברכות הל' י"ז. ועיין בארוכה בפתח עיניים דף ע"ו ע"ב שהתקשה בזה, עיי"ש שאסף איש טהור מכמה וכמה מקומות שדיברו בזה ומסיק שם דמנהג בית אל שלא לקדש עד אחר ז' ימים ואין לשנות המנהג, וציין לדברי הזוהר בח"ב דף קפ"ח רע"א, ע"כ. ועיין גם במנהגי בית אל שבריש ספר דברי שלום אות מ"ג דכ"ה המנהג. וכ"כ בתורת חכם דף ק"ל ע"ב בשם הרב ז"ל והוראת שעה בריש ביאורו לברכת הלבנה בדף נ"א ע"ב. וע"ע בזה להגה"ק מקמרנא בספר זוהר חי פרשת וירא דף ל"ח ע"ג.

ודע, דמ"ש כאן עד דיבור אין לקדשה, הוא מסידור הארוך וכמ"ש בפנים,

הגר"א הישן ח"ב דף קל"ז ע"א מה שכתב שם הרה"ג ר' נפתלי הערץ הלוי זצ"ל. ויש אולי ליתן טעם גם לג' ימים, כי המל' מתחילה מחזה דז"א שהוא אחר ג' ספירות חג"ת.

כי אם נחשוב שהז"א בעלמא הוא רק ו"ק הרי המל' מתחילה לאחר ג' ספירות חג"ת (משם ר' אליהו משגב נ"י).

ואיננו בסידור היר"א ובסידורי הרבנים קוונקה ופרירא ז"ל.

ומד"ה אין לקדשה עד סוף הדיבור, כן הוא בכל הסידורים הנזכרים.

ומד"ה כן הוא עד סוף ההקדמה הם דברי הר"י קצין ז"ל עורך הסידור. ודע, דדעת הגר"א במעשה רב אות קנ"ט לקדש הלבנה לאחר ג' ימים כבר. ועיין בסידור

הקדמה בענין עליית העולמות

תסור ומ"ע דועשית על פי הדבר וכו'. וה"ה כאן.

ולרצותה. פרע"ח שער ר"ח פרק ג' ד"ה מהחברים דף ק"ח ע"ג. כי בברכת הלבנה אנחנו תובעים עלכונה ולכן בתחילה מנה אחת אפיים לספר קצת בשבחה, ולהעלותה למעלה העליונה כאשר הייתה באמנה אתו. ע"כ. ועיי"ש שהכוונה בברכה זו שאנו מברכים ומעלים ומתנשאים את הלבנה ומפייסים אותה במקומה על שנתמעטה.

צ"ל במקומו (של ז"א)

בכח שני ריבוע אלקים. בסידור היר"א הגירסא ע"י ריבוע ב' שמות אלקים.

מילוי המילוי דעי"ב ודס"ג. היינו בתיבת ברוך דראש הברכה ובתיבת ברוך דסיום הברכה ור"ל, בתיבת ברוך שבראש הברכה יכוין כי תיבת ברוך עולה בגי' ריבוע אלקים פשוט העולה ר' ועוד כ"ח אותיות דמילוי המילוי דהוי"ה דס"ג,

עמ' ו'

כל הקדמה זאת תבאר בס"ד במקומות בפנים. הקדמה קצרה למטבע הברכה. לא נתבארה כאן.

עמ' י"ז

לשם יחוד וכו'. בענין אמירת לשם יחוד עיין מ"ש לעיל בסידור בהקדמה עמוד ט' לדפי הסידור בד"ה איברא ובעיקר וכו'. ועיין מה שכתבנו בפתח עיניים החדש ח"ז ע' ד' וע' ר"ז, (בנדמ"ח).

הנה אנחנו באים לקיים מ"ע. בסידור היר"א וכן בסידור למוה"ר וידאל קוונקה ליתא לב' תיבות אלו מ"ע, מכיון שאין מצוה זאת אלא מדרבנן, ומ"ש כאן מ"ע, כנראה שכוונתו מצ"ע דרבנן וכמו שכתב הרש"ש בהקדמת חנוכה ופורים בסידור כוונות זמניות דף ל"ג ע"א דחנוכה ופורים הם מ"ע דרבנן. ועיי"ש עוד שכתב שם, דבכל מצוה דרבנן מקיים לאו דלא

ולא רק בי"ע, דעשיה, ומלבישים ג' קוי אבי"ע דיצירה ובג' דילוגים השניים עולים ג' קוי אבי"ע דעשיה ויצירה, ולא רק יצירה ומלבישים ג' קוי אבי"ע דבריאה, ובג' דילוגים השלישיים עולים ג' קוי אבי"ע דעשיה יצירה ובריאה להלביש ג' קוי אבי"ע דאצילות, והרי כאן שני שינויים בין גירסת הסידור הארוך לגירסת הסידור הקצר, האחד שבסידור הארוך הוסיף שגם האצילות הפרטית בכל עולם עולה יחד עם בי"ע הפרטיים שבכל עולם והשני, שכל עולם בעת שעולה לעולם שלמעלה ממנו מעלה עמו גם את העולמות שתחתיו שכבר נכללו בו, כגון, בעת עליית היצירה לבריאה מעלים איתם את אבי"ע דעשיה.

עוד מצינו חילוק בין הגירסאות שלגירסת הסידור שלפנינו שהוא גירסת סידור הקצר, עולים בג' דילוגים הראשונים, יעקו"ר דאצילות דעשיה דזו"ן דאצילות שיתבאר במקומו בסמוך בעה"י, ומלבישים ג' קוי יעק"ו דאצילות דיצירה דזו"ן דאצילות, ובג' דילוגים השניים עולים ג' קוי יעקו"ר דאצילות דיצירה דזו"ן דאצילות ומלבישים ג' קוי יעו"ר דאצילות דבריאה דזו"ן דאצילות ובג' דילוגים השלישיים עולים ג' קוי יעקו"ר דאצילות דבריאה דזו"ן דאצילות ומלבישים ג' קוי יעו"ר דאצילות דאצילות דזו"ן דאצילות. ומ"ש בכולם יעו"ר דאצילות וכו' ביאורו הוא, דהנה זו"ן דאצילות כלולים מד' עולמות אבי"ע המלבישים זה לזה בשוה בעובי וכל אחד מד' עולמות אלה כלול מד'

כנזכר במבו"ש דף ס' ע"ב ופרע"ח דף ק"ח סע"ג. ובתיבת ברוך דסוף הברכה יכוין גם כן כנ"ל אלא שהמילוי דמילוי הוא דהויה דע"ב, וכ"ה במבוא שערים דף ס' ע"ג ובמחברת הקדש דף מ"ה ע"א. אמנם בפרע"ח דף ק"ט ע"א ד"ה ברוך אתה, ובשרף פרע"ח פ"ב דר"ח כתבו לכוין גם בברוך השני דסיום הברכה כמו בפתיחה, ודהיינו במילוי המילוי דס"ג. ובסידורי הרש"ש, גם בסידור שלפנינו הסכים כמו במבוא שערים לכוין מתחילה ס"ג ובסוף ע"ב, וכ"ה כמשנת חסידים מסכת מוצאי שבת פרק א' משנה ד' ומשנה ט'. ועיין לעיל בביאורנו לע' ד' ד"ה והם שני כוחות. ולקמן בע' ל' ד"ה ברוך, ובע' י"ט ד"ה ברוך.

ובריקודינו. הנה בנוסח הלשם יחוד שכאן עירב כאן שתי נוסחאות וכבר האריך בזה לעיל בהקדמה בענין עליית העולמות ע' ו' ולהלן, והמורם מן האמור שם, כי מצינו שתי דיעות באופן עליית העולמות שמכוונים בעת הריקוד ושתי דיעות באופן עליית יעקב ורחל שמכוונים אף בהם להעלותם בעת הריקודים, דגירסת הסידור שלפנינו סבירא ליה דבג' דילוגים הראשונים עולים ג' קווי בי"ע דעשיה ומלבישים ג' קוי בי"ע דיצירה ובג' דילוגים השניים עולים ג' קוי בי"ע דיצירה להלביש ג' קוי בי"ע דבריאה ובג' דילוגים השלישיים עולים ג' קוי דבריאה להלביש ג' קוי בי"ע דאצילות. אמנם גירסת סידור הארוך סבירא ליה דבג' דילוגים הראשונים עולים ג' קוי אבי"ע,

בדף ק"ט ע"א ד"ה ברוך אתה כתב, שהשלשה דילוגים הם לעלות המלכות שהם יעקו"ר מבי"ע ומשמע שעולים יעקו"ר מעולם לעולם כבסידור הקצר. ועיי"ש שכתב שאפשר לומר, בתחילה עולה המלכות מבי"ע לאצילות ואחר שעלתה המל' לאצילות יכוין להעלותה מאחורי הנה"י שלו שלשם עלתה, לחג"ת שלה עכת"ד ותירוצו דוחק, ולא נראה מלשונות הרב ז"ל. וצ"ע ליישב הדברים תוך הסידור. וגם מה שנתקשה מלשון הפרע"ח בד"ה ברוך אתה, הנה בפרע"ח דוברובנא שלפנינו הגירסא בזה"ל ויאמר ג"פ להציל המלכות מג' עולמות בי"ע מכל מיני קליפה. ועל פי זה, מלשון זה לא קשיא כ"כ כי אין הכוונה להעלות כל מלכות לעולם שלמעלה ממנו אלא הכונה להעלות כל מלכות של כל עולם העומדת בנה"י ולהעלותה לחג"ת של אותו עולם עצמו, בכדי להצילה מהקליפה של אותו עולם שהיא כנגד הנה"י. ועיין מה שכתב שם בפתח עינים עוד בארוכה, ושם בסוף הדיבור הניח בצ"ע מה ענין של שורש עליית עולמות עתה אשר אין בו יום קבוע לעלייתם עד ט"ו בחודש, ע"כ. וכוונתו דלא מצינו כיוצא בזה סדר עליית עולמות ללא זמן קבוע, כגון הכא. ומ"ש באור הלבנה שם ע' ט' שאעפ"י שבסידור הקצר לא פורש בדילוגים שניים להעלות העשיה שעלתה ליצירה, להעלותה ביחד עם היצירה לבריאה וכן בדילוגים שלישיים לא נזכר עליית העשיה והיצירה יחד עם הבריאה, לאצילות, מכל מקום נלמד

עולמות אבי"ע באורך זה תחת זה, וכל אלה בכללות אינם אלא זו"ן הכוללים דאצילות. והנה ד' עולמות אבי"ע הפרטיים דאורך, כל אחד מהם כולל ה' פרצופים, ויעקב ורחל הפרטיים שבהם הם העולים מעולם לעולם והם נקראים יעו"ר דאצילות יען שהם באבי"ע הפרטי דאצילות דעובי ובעליה הראשונה עולים יעקו"ר דאצילות דעובי דעשיה התחתונה דאורך דזו"ן דאצילות לעולם היצירה שעל גבה וכן בעליה השניה מיצירה לבריאה וכו'. אמנם לגירסת סידור הארוך אין יעו"ר עולים מעולם לעולם אלא מנה"י לחג"ת, דהיינו שבג' דילוגים הראשונים עולים ג' קוי יעו"ר שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצי' ומלבישים ג' קוי חג"ת שעל גביהם ובג' דילוגים השניים עולים ג' קוי יעו"ר שבנה"י דיצירה דזו"ן דאצילות ומלבישים החג"ת שעל גביהם ובג' דילוגים השלישיים עולים ג' קוי יעו"ר שבנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות ומלבישים החג"ת שעל גביהם. ונמצא שעל פי הסידור שלפנינו עולים יעקו"ר דכל עולם לעולם שלמעלה ממנו ועפ"י גירסת סידור הארוך אינם עולים כלל מעולם לעולם אלא עולים מנה"י לחג"ת, ר"ל, דיעו"ר המלבישים ע"ג נה"י של כל עולם, עולים ומלבישים את ז"א העומדים בחג"ת דכל עולם. ועיין בפתח עינים דף ע"ז ע"א שהאריך בב' שיטות אלה, ועיי"ש שהביא שבפרע"ח גופא דברי הרב ז"ל סותרים עצמם בזה שבדף ק"ח ע"ג ד"ה להרח"ו ז"ל כתב דמדלגים מנה"י לחג"ת ודהיינו כסידור הארוך, ולהלן

ויאמר ג' פעמים בכדי להציל המלכות דג' עולמות בי"ע מכל מיני קליפה. ע"כ. וס"ל להרש"ש דהיינו ע"י הדילוגים הראשונים להציל מלכות דעשיה מקליפה דעשיה וג' דילוגים שניים להציל מלכות דיצירה מקליפה דיצירה וג' דילוגים שלישיים להציל מלכות דבריאה מקליפה דבריאה, וכתב שם עוד (בפרע"ח) שיאמר ג"פ ישר והפוך, דהיינו, ישר, להציל את המלכות מקלי' הנ"ל, והפוך, להשליך הקליפות על שונאי ישראל להכניעם, וכ"ה במבוא שערים דף ס' סע"ד ד"ה תיפול, ולעיל שם ד"ה והנה. וכ"ה במחברת הקדש דף מ"ה ע"ב ומשנת חסידים מסכת מוצאי שבת פרק א' משנה י"א וי"ב, ושם נתבאר להדיא כי ג' דילוגים ראשונים הם להציל את רחל מקליפות דעשיה, ושניים, להצילם מקליפות דיצירה וכו'. וכ"ה באופן זה בחמה"י ח"ב דף כ"ד ע"ד.

מעל אגן הפהר. דהיינו המלכות וכ"ה בחמה"י שם.

עמ' י"ח

הללויה וכו'. פרע"ח דף ק"ח ע"ב ד"ה קודם, ד"ה מהרב ז"ל ונתבאר שם. מבוס"ש דף ס' ע"ד ד"ה קודם. משנת חסידים פרק א' דמוצ"ש משנה ג', חמה"י דף כ"ד סע"ד, שרף פרי ע"ח פרק ב' דשער ר"ח. ובכל אלה המקומות נתבאר כי בד' הללו הראשונים שבמזמור זה רמוזים ד' עולמות אבי"ע כסדרן מלמעלה למטה ובג' הללו האחרונים יכוין לכלול,

סתום מהמפורש בסידור הארוך וכמו שכתב בנוסח הלשם יחוד שבכל עליה עולים גם העולמות התחתונים שכבר עלו ונכללו בזה העולם שעומדים בו כעת ועולים אתו ביחד לעולם שלמעלה ממנו, והסידור קיצר במובן, הנה עיין בזה בפתח עיניים דף ע"ז ע"א ד"ה ובריקודנו ועוד שם בריש ע"ב שהסכים שלפי גירסת הסידור הקצר אין עליה רק מעולם לעולם ולא כדרך החול ששם נכללים כולם זה בזה עד שעולים כולם באצילות בעמידה, לא כאן שעולים רק זה בזה. ועיי"ש שנתקשה שבפרע"ח דף ק"ט ע"א ד"ה ברוך אתה, משמע שכל עולמות בי"ע עולים ונכללים באצילות ולא רק זה בזה.

ודע, דמכאן ואילך כל הכתוב בסוגריים מרובעות הוא הוספה שהוסיפו המסדרים כאן עפ"י סדר הכוונה שבסידור הקצר שבאופן זה נקט בסידור שלפנינו, וכל הכתוב בסוגריים עגולות הוא גירסת הלשם יחוד המקורי דס"ל בסדר הכוונה שבסידור הארוך, והוספת המסדרים שבכאן הוא עפ"י מ"ש השד"ה שיש להשוות נוסח לשם יחוד לסדר הכוונה והובאו דבריו לעיל בהקדמה בע' ז' ד"ה איברא. ודע, דגירסא זו שבסוגריים המרובעים כן הוא גם בסידור הר' וידאל קוינקה ז"ל. אמנם בסידור היר"א ח"א ע' 559 גריס כפי גירסת הסוגריים העגולות וכ"ה בגירסת הפתח עיניים דף ע"ז ע"א.

ותנתק ותמוש וכו'. פרע"ח דף ק"ט ע"א דע"י הדילוגים יכוין שהאויבים שהם הקליפות לא יכלו לנגוע בו לרעה,

שער

ראש חדש פרק ג

בראש שחקים כנצח הוד יסוד לידה שנתפשה בעולמות בראש שחקים שהם היכל חסד וגבורה דבריאה שנה' שחקים שזחוקי' מין' ללדיקים כמזכר פ' פקודי שהם מין' דמנפסין' שהם צריך מתוק גדול לפי שהם יותר חזקים מן הג' גבורות והראשונים יתמתקו משל' לעיל' וזה במאמרו מאמ' ו' פי' כנצח הוד יסוד' לידה שיתפשטו בעולמות בראש שחקים אלו ב' היכלות דבריאה שבהם שזחוקים מין' ומי הם השזחוקים מין' אותן דקבלו יסודין בשביל הקב"ה דתתרכת מאתהא וגם הגהרנים על קדושת השם מדה כנגד מדה מפני שהם זכחו את יצרא וגבורתם וקיבלו יסודין לשם שמים אין עומד לנגדו ותקיף אחר מיתם עולה לב' היכל' אלו לשחוק מין' ככל' - וברוח פיו כל כבד' פי' רוח הוא זעיר אנפין הקב"ה רוח ופיו של הרוח היא הניקב' כי פ"ה רומז לניקבא ופי' כי זאת על ידי הניקבא שהיא פיו תיקן כל כבאם דביצירה שהם המלאכים הנקראים כבא מעלה ואע"פ שזעיר אנפין מקין ביצירה יכוין עתה לרחל בבחי' זו שלא יעש' דבר ביצירה כ"א על ידי רחל - חיק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקיד' צריך לדע' כל הכבד' הם תחת הזמן וזמן הם בעשייה ויהיה בחינת חק וזמן חק ע"י ז"א וזמן ע"י רחל נתן לעשייה לכל דבר שלא ישנו את תפקיד' ר"ל הגהם ששים ושמתים כי כל העולמות ששים לעשות רצון קונם ואמר לשון רבים שהם ב' שמות קס"א כל' א' גימטריא קינה שהם כנצח הוד יסוד דאמא לעשות רצון ב' שמות רחל המאירין בכל העולמות : פועל אמת שפעולתו אמת הוא העויר אנפין כי כ"א פ' אהיה גימטריא אמת כי הו"א עברה ונתקן כולם בשם אהיה דאמא ועוד כי א' דחמק הוא שם אהיה שהוא בנינה כטודע והמ' פתחה רומז למלכו' דביל' המשפע' לזעיר אנפין כמזכר בזהר ות' רומז לרחל באופן זה כי תחלת ת' הוא י' שהוא תק"ו וזבחה מה' דאמא ת' כלולה מן' וי' מן' הרי תק"ו וי' רומזת ל' דאבא המאיר' לה' פי' נקוד' בהיכל' כי ה' דאמא זבנית מן' דאבא כיצד במלוי יוד' יס' וד' והוא צורת ה' ולכך יוד' דאבא מאיר בה' דאמא הרי לך י' של ת' רומזת למלכות ורומז לה' עלאה וקרעים דת' שהוא כ' כפופ' רמזו לו"א שהוא בסוד ו' ופשיעה לבר רומז לרחל הרי רמזו ז"א הרי לך מלת אמת רומז בנין ז"א כלל לכן אמר פועל אמת ז"א שחיתמו וביטו אמת שפעולתו אמת היא המלכות שנקבלת ממנו כי גם היא כל מעשיה כמורה וזאת שהוא ז"א כי כל העולמות שהם ב"ע שנתקנו על ידי ג"א לה נקטו א"א בדמותו שהוא ז"א בדמותו ויכלתו . וללכנה אמר פירש הקב"ה הבטיח לישראל למלכות שהיא לכה שחתחדש ותעלה למקום תפארת פי' למקום שהוא עתה ז"א וקובץ לה מקום עד היכן שגבית שהיא לעמים בני' אמת עם ז"א וזה וללכנה אמר שהיא ניקבא אמר הקב"ה שחתחדש ותעלה למקום' לעיל' עד שזאת היא עטרת תהיה בתפארת ולהיות במקום שהוא עמוסי בני' . עיין בראש השנה פי' אחר על עמוסי בנין שהם עתידין להתחדש כמותה פי' עיין בראש השנה פי' אחר על עמוסי בנין כא"א גם הוא פירש אמת התחדש ותעלה בראשון כי אמת ותבונה הם פרוק' א' וכן י"ש ואבא יעזו פרוק' א' ויתיקן העולם : לפאר ליוצר' ר"ל יעלו ב' מעלות ויתקשרו עד שבמקום שהיא עתה פ"ה שהו' ת"ת שם יהיה יצירה כי יתעלו העולמות ב' מעלות באופן שעשייה תתעלה ביצירה ויצירה דבריאה ובריאה באינו' וזו מעלה א' ואחר כך יעלו מעלה ב' העשייה שעלתה במקום יצירה תתעלה דבריאה הרי ב' מעלות ויצירה שעלתה לבריאה תתעל' למקום א' ובריאה תעלה מעלה העלויה וגבורה עליהם ואז' יעלו עד הסיבה העלויה לזה רמז הכתוב באומרו והיה אור הלכנה שהוא מל' תהיה כאור החמה זעיר אנפין ואור החמה ז"א יהיה שבעת' פי' ע"א יעלו י"ד ספירות וזהו שבעתים ב' פעמים לרמז שהם ז' של תבונה של מעל' ממנו וז"ס של י"ס כאור שבע' הימים פי' ואבא יהיה אור ז' ומי' ר"ל שאב' יעלו לו' תיקוני' דעתיק הנקרא ג"א קר"ע פי"ה שהם ז' ימים הידועים ול' תקונים

הכלל שהוא לאה שזרשה ממלכות תבונה והיא המוסיפה אור ב"ה. כלל שמשפרו אדני' שמלכות דאילות כודע וינתק' רחל כמו ב"ג מדו' לכן במקו' י"ג מדו' אומרי' הלל צמח שמעת' שאומרים בדמק' שאלו להרח"ו טעם למה אנו מברכין ברכת הלכנה במ"ש ואמר כי הטעם הוא שאז נחרב הבית והלכה השכיב' בגלות לכן אנו מבשרין חודש ישראל והשכיבה :

ברכת הלבנה להדיא הלוי

קודם ברכת הלכנה צריך לומר הללו את י"י מן השמים עד חק ותן ולא יעבור ודעכי יעבור גי' רפ"ח וכן דוד מלך חי וקיים גי' רפ"ח .

סדרב ז"ל שיש לומר קודם הברכה מומור הללו את ה' מן השמי' כי בד' הללו ראשוני רמזו' ד' עולמו' אבי"ע כסדרן ובג' הללו אחיוני' לכלול עשי' ביצ'ו' וי' בברי' דבריאה בז' ממשע למעלה וגם כי בו רמזו בס"ת קי"א הקב"ה נתן' ולא' כי שם זה בים ד' אמא המתגל' בחזה ז"א ומאיר על עבר פני רחל היוצאת משם וע"כ סמוך לו ולא יעבר' העולה מספר דוד מלך חי וקיים .

להרח"ו ז"ל ברכת הלבנה אט אומרים בראש לפי שאו היא מתחדשת ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו קב' עט"ה תפארת' והנה עט"ה היא כתר וכלל היא נקבה אלא שהכתר הוא ג"כ דכורא כי הוא כתר שלו אבל העטרת היא בתר לטון לכן היא נק' עטרת וזהו עטרת תפארת לעמוסי בנין כי לכן אנו אומרים ברכה זו בראש מפני שהיא מתחדשת בראש ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו נק' עטרת תפארת לעמוסי בנין הם ישראל שכולם יוצאים מבטן שלה והם עמוסים ולפי שהם שם מקום שלה גם הם עתידין להתחדש כמותה ומדלגין ג' דלגין כי לפעמים מל' תחת היסוד והנה כדי להתחדש גופא בגופא שהוא בספי' ת"ת צריך דלג ג' דלגים ב' מדלגין נה"י ועולה בחג"ת ואלו הם ג' דלגיו של ברכ' לבכ' לחברה עם בעלה והוא עליות נה"י בחג"ת . וצריך לנער : שולי בגדיו דברכת את החיובי' הנעשין מקטרוה הלבנה : ו' ומורי ז"ל היה מנער כנפות הטלית קטן כי הוא בגד המל' בקודע) ואח' ברכ' הלבנ' אומ' שלו' עליכ' ג"פ והוא כי קטרו' הראשון של לבנה באומר' א"א לב' מלכ' להשתמ' בכת' א' וזהו אנו אומרי' בברכ' לבנה שלו' עליכ' שלא יהיה עוד שום קטרו' .

מהחברים ברכת לבנה הנה נודע לכל באי שערי חכמה כי כל פנות שאדם פונה לעלות עליונים למעלה ותחתונים למטה והם יתעוררו הכוחות של מטה שבנדא ומלוא אשר הם נק' מין' לעור' מ"ד דלעילא זה אחר זה וזה למעלה מזה עד הגי' להוריד שפע מעיל' העילות ית' שמו לכן צריך בכל תצלות וברכו' שאדם מתפלל לכיון בהם כוונה גדולה כי דבור נחש' לעבודתו והכוונה שהוא מכיון הוא מלול ואם ככה אכתנו חייבים לעשות בכל הברכות ק"ו בברכת לבנה שאיננו תובעים עלבונה בתחלה מנה אחת אפים לספר קנת שבחנה בפני' ולהעלות' למעלה העלויה כאשר היתה באמנ' איתו וק"ו בן בט של ק"ו אחרי שאכתנו בברכ' זו ותופסים אמנו' אמון ויוצר שלטו אשר מלא בפיו לאמר הביאו עלי כפרה כי אם ככה הוא עושה נדבק בו לאחריו ולך כאשר רמזו רבותיט ז"ל בדבריהם הקדושים בשם ר"י תנא דבי ר' ישמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל להקביל פני וכו' שכוונה לומר בברכה זו שאט מברכים ומעלין ומתנשאים את הלבנה

אנו מקבלי' דבורין לאה פני אביט שבשמי' לפי שאכתנו מפי' ין אותה במקומו על שנתמעשה וא"כ הרי זה לו ית' דורון וקבלת פניה מאתך ולכן עבדך ברכה זו וזהו :

ברוך עולה רכ"ח ר' אלהים דרובע כ"ח אותיות המילוי דמלוי דס"ג אמא המאירה ברחל והכוונה שאנו מכוונים בשם אלהים המאיר לרחל שתתפיים בחסרונה . אשר באמרו מאמר ו' היא רחל הנקרא מאמר שהיא נקודשת לו' ת"ת ומאמר הם קדושים ומלש' שהיא מאמר של ו' ז"א :